

ADVIES

2010-075

27 september 2010

Klacht geen goede begeleiding aan leerling, schenden privacy en schorsing leerling

Na pestklachten leerling heeft school volgens klager onvoldoende begeleiding geboden, de leerling onterecht verwijderd en is de privacy van de leerling geschonden.

De Commissie is van oordeel dat de school in redelijkheid heeft kunnen menen dat nader onderzoek naar de problematiek van de leerling nodig was om hem passende hulp te kunnen bieden en heeft bij verschillende instanties hulp gevraagd. Gelet hierop kan de Commissie klagers niet volgen in hun standpunt dat de school onvoldoende zorg heeft besteed aan het vinden van een vervolgtrajec voor de leerling. Tevens acht de Commissie het niet onbegrijpelijk dat de school, gezien de situatie, de ouders van betrokken leerlingen heeft geïnformeerd. De Commissie is van oordeel dat de school met inachtneming van de eigen verantwoordelijkheid maximaal rekening heeft gehouden met de specifieke belangen van de leerling en zorgvuldig heeft gehandeld. De Commissie merkt daarbij op dat de school ook de veiligheid van andere leerlingen moest garanderen. De Commissie is daarnaast van oordeel dat door de schending van de vertrouwensband met klaagster de school in redelijkheid tot verwijdering van de leerling heeft kunnen besluiten.

De Commissie acht de klacht ongegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij brief van 16 juni 2010, ontvangen op 18 juni 2010, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen basisschool *** (hierna te noemen: de school).
- 1.2. Bij brief van 6 juli 2010 hebben de heren W. en G., directie, namens de school gereageerd op de klachtbrief.
- 1.3. Bij brief van 6 juli 2010 heeft de heer H., voorzitter, namens het bevoegd gezag een reactie gegeven naar aanleiding van de klacht. Bij brief van 15 juli 2010 heeft de heer H. een nader schrijven aan de Commissie gericht met een verslag van het met klaagster naar aanleiding van de klacht gevoerde gesprek.
- 1.4. Op 27 september 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klaagster in persoon is verschenen. Namens de school zijn de heren W. en G., voornoemd, verschenen. Namens het bevoegd gezag is de heer H., voornoemd, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord. Ter zitting heeft de Commissie besloten tot aanhouding van de zaak in afwachting van het bindend advies aan het bevoegd gezag van VIA Amsterdam, een onafhankelijke organisatie voor verwijzing indicatie en advies voor schoolbesturen (hierna te noemen: VIA).

1.5. Bij brief van 7 oktober 2010 heeft de school het advies d.d. 4 oktober 2010 van VIA aan de Commissie doen toekomen.

1.6. Bij brief van 21 oktober 2010 heeft klager een nader schrijven aan de Commissie gezonden.

1.7. Op 23 november 2010 heeft de Commissie – in gewijzigde samenstelling - een nadere hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klager is verschenen. Zij heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw mr. K.J. Slump en de heer F. Deriga. Namens de school zijn de heren W. en G. voornoemd, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

1.8. Op 30 november 2010 heeft de school nog het leerlingdossier van *A* aan de Commissie gezonden.

2. Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klachtonderdelen af.

Klagers stellen dat de school de pestklachten jegens *A* niet serieus heeft genomen en dat er geen adequate begeleiding voor hem is ingezet. Ook stellen klagers dat de school ten behoeve van *A* onvoldoende voor een vervoltraject heeft gezorgd. Voorts stellen klagers dat de school ten onrechte heeft besloten tot schorsing en verwijdering van *A*. Klagers stellen verder dat de school een AMK-melding heeft gedaan om klagers te dwingen tot een zorgtraject dat volgens de school de voorkeur verdient. Het is aan klagers om te kiezen welke behandeling wordt ingezet ter ondersteuning van de ontwikkeling van *A*. De school kan haar verplichting om naar een andere school te zoeken alvorens een leerling te verwijderen niet uitbesteden aan VIA en zij kan die verplichting ook niet afhankelijk stellen van het advies van VIA. De school heeft nagelaten om tijdig de leerplichtambtenaar en onderwijsinspectie in te schakelen. Ten slotte stellen klagers dat de school de privacy van *A* en klager heeft geschonden door de situatie van *A* in aanwezigheid van andere ouders te bespreken en door aan andere scholen informatie te verschaffen alvorens *A* was ingeschreven op die scholen.

3. Standpunt van school en het bevoegd gezag

De school heeft aangegeven dat vanaf het begin van de aanmelding van *A* op school de sociaal emotionele ontwikkeling van *A* hen zorgen baart. De school heeft hierover diverse keren met de ouders gesproken en aan hen geadviseerd om onderzoek naar het gedrag van *A* te laten doen door een deskundige.

Op een meerdaagse schoolreis heeft *A* uit woede en onmacht over een situatie bedreigd om zichzelf de keel door te snijden. De school stelt dat zij dit incident heeft opgevat als een dringende vraag van *A* om hulp. De woede van *A* vormde een risico voor zowel de veiligheid van *A* als voor de veiligheid van de andere leerlingen. Vanwege dit risico is *A* 's avonds naar huis gebracht. In een later stadium (op 11 juni 2010) heeft de school naar aanleiding van het incident, na overleg met het bevoegd gezag, besloten tot schorsing van *A* om onderzoek en adequate hulpverlening te organiseren, als ook om rust en een gevoel van veiligheid in de klas van *A* te creëren. De school

erkent dat zij hier afwijkend heeft gehandeld van hetgeen in de schoolgids staat. Naar aanleiding van de schorsing heeft de school telefonisch contact gehad met klagster. De school heeft aangegeven dat zij de officiële procedure niet heeft gevolgd omdat zij vreesde dat klagster niet zou meewerken. Uiteindelijk is de schorsing niet geëffectueerd, omdat hulp geregeld werd via de KPC groep onderwijscalamiteiten.

De school stelt verder dat zij met diverse instanties (zoals het Bureau Jeugdzorg Amsterdam en de Bascule) contact gehad heeft voor acute hulp en dat zij getracht heeft voldoende zorg aan *A* te bieden. Zij heeft ondersteuning gevraagd bij de KPC groep onderwijscalamiteiten. Helaas hebben klagers deze hulp afgewezen, zodat de school zich genoodzaakt voelde om op 21 juni 2010 een zorgmelding bij het AMK te doen.

De school wil *A* graag hulp bieden. Om een handelingsplan op te stellen is echter onderzoek nodig. De school heeft aangegeven dat zij zonder onderzoek niet weet wat ze voor *A* kan doen. Uiteindelijk heeft de school de procedure tot verwijdering ingezet. Dit was ingegeven door het incident op het schoolkamp en door het feit dat klagster zelf ook al aangaf dat ze *A* van school zou halen. De school en klagster verkeerden in een patstelling. De school kan de veiligheid niet garanderen als zij niet weet hoe gevaarlijk *A* voor zichzelf en de omgeving is. De school stelt dat zij met klagers niet tot overeenstemming kon komen hoe onderzocht kan gaan worden welke zorg *A* nodig heeft.

De school stelt dat zij naar een alternatief onderwijsaanbod voor *A* heeft gezocht. Voorts heeft de school na overleg met de leerplichtambtenaar een noodprocedure gestart bij VIA Amsterdam. Deze procedure is erop gericht om te voorkomen dat kinderen onnodig (lang) thuiszitten. Naar aanleiding van het advies van 4 oktober 2010 heeft klagster aangegeven dat zij niet aan de aangeboden oplossing wil meewerken. Hierdoor is voor de school een onwerkbaar situatie ontstaan. Gelet hierop is ten slotte de verwijderingsprocedure op 22 november 2010 afgerond, aldus de school.

4. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Voor de Commissie staat vast dat er voldoende aanwijzingen zijn voor ernstige sociaal emotionele problematiek bij klagers zoon *A*. Verder is gebleken dat tijdens het schoolkamp een crisissituatie is ontstaan door het gedrag van *A* waardoor de veiligheid van *A*, alsmede van de andere leerlingen en docenten in het geding is gekomen. De Commissie overweegt dat de school dan ook in redelijkheid heeft kunnen menen dat nader onderzoek naar de problematiek van *A* nodig was, teneinde volgende crisissituaties te voorkomen en voor *A* passende hulp te kunnen bieden. Tevens acht de Commissie het niet onbegrijpelijk dat de school, gegeven de onrust die het incident rond *A* tijdens de schoolreis teweeg had gebracht, de ouders van betrokken leerlingen heeft geïnformeerd.

De Commissie is van oordeel dat de school de situatie van *A* voldoende serieus heeft genomen. De school heeft, zoals uit de stukken blijkt, vele gesprekken met klagster gevoerd. De school heeft onder meer ondersteuning gevraagd aan de KPC Groep onderwijscalamiteiten. Verder heeft de school met diverse instanties, zoals het Bureau Jeugdzorg Amsterdam en de Bascule, contact gehad om acute hulp voor *A* te organiseren. Na overleg met de leerplichtambtenaar is bij VIA een noodprocedure gestart.

VIA heeft in haar advies van 4 oktober 2010 onderwijs en dagobservatie door de Bascule geadviseerd voor een periode van 8 weken. Ter zitting is gebleken dat er momenteel een plaats beschikbaar is voor *A*. Gelet hierop kan de Commissie klagers niet volgen in hun standpunt dat de school onvoldoende zorg heeft besteed aan het vinden van een vervolgtraject voor *A*. De Commissie is van oordeel dat de school met inachtneming van de eigen verantwoordelijkheid maximaal rekening heeft gehouden met de specifieke belangen van *A* en zorgvuldig heeft gehandeld. De Commissie merkt daarbij op dat de school ook de veiligheid van andere leerlingen moest garanderen.

Ter zitting is naar voren gekomen dat klager niet wil meewerken aan het door VIA in haar advies van 4 oktober 2010 voorgestelde onderwijs en onderzoek. Daarnaast is gebleken dat de vertrouwensband tussen de school en klager is geschonden. Hierdoor is een impasse en een onwerkbaar situatie voor de school ontstaan. De Commissie is van oordeel dat de school dan ook in redelijkheid tot verwijdering van *A* heeft kunnen besluiten.

De Commissie constateert verder nog dat *A* feitelijk niet geschorst is geweest. Uiteindelijk heeft de school *A* toch weer tot het onderwijs toegelaten. Het feit dat klagers uiteindelijk zelf hebben besloten om *A* niet meer naar school te laten gaan doet hier niets aan af.

In hetgeen overigens nog door klagers is aangevoerd zijn evenmin aanknopingspunten gevonden voor grondverklaring van de klacht. De onderhavige klacht wordt daarom ongegrond verklaard.

De Commissie merkt ten slotte nog op, dat het klagers, als ouders, vrij staat om de vorm van begeleiding/opleiding voor hun zoon te kiezen die zij het meest passend achten. In het belang van *A* geeft de Commissie klagers echter in overweging het advies van VIA op te volgen.

5. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

6. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding om advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 23 november 2010 door de heer mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede de heer drs. K.B. Visser en mevrouw drs. R. ter Veen-Zielhuis als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.